

DELACROIX EN DE OPKOMST VAN DE MODERNE KUNST

17 februari t/m 22 mei 2016
Sainsbury Wing
Toegang NIET gratis

Eugène Delacroix, *Zelfportret*, ca. 1837
Musée du Louvre, Parijs
© RMN-Grand Palais (Musée du Louvre) / Jean-Gilles Berizzi

"We schilderen allemaal in de taal van Delacroix" – Paul Cézanne

Delacroix en de opkomst van de moderne kunst is de eerste grote presentatie van de kunst van Delacroix in Groot-Brittannië van de afgelopen ruim 50 jaar. De tentoonstelling biedt een blik op zijn dynamische loopbaan en werpt voor de allereerste keer licht op de invloed die hij op de kunstwereld heeft gehad, gedurende 50 jaar na zijn dood tot aan het begin van de 20e eeuw.

Er zijn niet veel artiesten die zoveel impact en blijvende invloed hebben gehad als Eugène Delacroix. Hij was de beroemdste en meest controversiële Franse schilder uit de eerste helft van de 19e eeuw en een van de eerste moderne meesters. Elk nieuw kunstwerk dat hij presenteerde werd zorgvuldig onder de loep genomen door zijn geïntregerde tijdgenoten zoals Courbet, Chassériau en de dichter en kunstcriticus Charles Baudelaire. Na de dood van Delacroix in 1863 hebben telkens nieuwe generaties kunstenaars inspiratie gevonden in zijn oeuvre. Ook al werd hij door artiesten zoals Manet, Cézanne, Renoir, Van Gogh en Matisse hoog gehouden als een ware pionier, toch is zijn naam tegenwoordig veel minder bekend.

De tentoonstelling geeft bezoekers de kans deze revolutionaire artiest (opnieuw) te ontdekken. Te bewonderen zijn ruim 60 schilderijen die geleend zijn van 30 grote publieke en private collecties overal ter wereld, zoals het Musée du Louvre, Musée d'Orsay en het Petit Palais (Parijs), het J. Paul Getty Museum (Los Angeles), het Metropolitan Museum of Art (New York), de National Gallery of Art (Washington) en het Van Gogh Museum (Amsterdam).

Ruim een derde van de tentoonstelling bestaat uit schilderijen van Delacroix zelf. De hoogtepunten daarvan zijn meesterwerken zoals zijn *Zelfportret* uit ca. 1837 (Musée du Louvre, Parijs), *De fanatiekelingen van Tangiers* uit 1838 (Minneapolis Institute of Art), *De dood van Sardanapalus*, 1846 (Philadelphia Museum of Art), *Badgangers* uit 1854 (Wadsworth Atheneum Museum of Art, Hartford, Connecticut), en de woeste *Leeuwenjacht* uit 1861 (Art Institute of Chicago).

De helft van de tentoonstelling bestaat uit schilderijen van veel latere kunstenaars die beïnvloed zijn door het kunstenaarstalent van Delacroix. De kunstwerken van Chassériau waren bijvoorbeeld nooit tot stand gekomen zonder het voorbeeld van de oudere meester. Andere meesterwerken zijn Bazilles zelden vertoonde schilderij *Het toilet* (Musée Fabre, Montpellier), Van Goghs *Pietà (volgens Delacroix)* (Van Gogh Museum, Amsterdam) en *Olijfbomen* (Minneapolis Institute of Art), Cézannes *Gevecht der liefde* (National Gallery of Art, Washington), *Apotheose van Delacroix* (Musée d'Orsay, Parijs) en Matisse's *Studie voor 'Luxe, calme et volupté'* (Museum of Modern Art, New York). De tentoonstelling eindigt met Kandinskys *Studie voor improvisatie V* uit 1910 (Minneapolis Institute of Art), als demonstratie van de directe bloedlijn tussen de Romantische meester en de origine van de abstracte kunst.

De complexe en rebelse kunstenaar die Baudelaire 'een dichter van de schilderkunst' noemde, was een essentiële bohémien, gedreven door persoonlijke visie en onbevreesd voor officiële tegenwerking. Delacroix wordt gezien als de man die kleuren en technieken heeft bevrijd van de traditionele regels en gewoontes. Hij heeft de opkomst van nieuwe schilderijstijlen mogelijk gemaakt. Zijn krachtige en expressieve penseelstreken, zijn studie van het optische effect van kleur, zijn gedurfde composities en exotische onderwerpen hebben Impressionisten, Post-impressionisten, Symbolisten en Fauvisten geïnspireerd om de grenzen van hun eigen creativiteit te verleggen. Al deze bewonderaars zagen in de baanbrekende, bonte kleuren en de levendige weergave van menselijke emoties van Delacroix de aanzet om de regels te doorbreken, gedurfd te innoveren en met hun eigen creativiteit te experimenteren. *"Delacroix was op gepassioneerde wijze verliefd op passie, maar besloot koelbloedig de passie zo duidelijk mogelijk tot uitdrukking te brengen"* (Baudelaire). Op een van de bladzijden van het dagboek van deze kunstenaar lezen we: *"Ik houd niet van redelijk schilderen."*

Delacroix veroorzaakte een sensatie in de kunstwereld met zijn eerste werk voor de 'Paris Salon' in 1822, het monumentale schilderij *De boot van Dante* (Musée du Louvre, Parijs). Velen dreven de spot met dit schilderij dat later toch door de Franse staat werd gekocht. Door het hele oeuvre van Delacroix loopt de rode draad van aanvankelijke, grootschalige veroordeling gevolgd door krachtige, verlichte bewondering. Het schilderij werd later gekopieerd door Manet en zijn versie maakt deel uit van de tentoonstelling, evenals Renoirs kopie van *De Joodse bruiloft in Marokko* van Delacroix (Worcester Art Museum, Massachusetts). Veel jonge kunstenaars begonnen hun opleiding door Delacroix te kopiëren.

In 1825 reisde Delacroix naar Engeland, waar hij de studio's van Thomas Lawrence en Richard Parkes Bonington bezocht. De kleuren en de aanpak van de Engelse schilderkunst beïnvloedden zijn enige manshoge, elegante portret van Louis-Auguste Schwiter uit 1826-30 (National Gallery, Londen). Hij begon ook onderwerpen zoals geweld en sensualiteit te verkennen en deze thema's keren telkens in zijn werk terug. Zijn *Dood van Sardanapalus* uit 1827 was nog controversiëler dan *De boot van Dante* toen dit laatste schilderij voor het eerst tijdens de Salon werd getoond. In deze tentoonstelling hangt de repliek van de *Dood van Sardanapalus* uit 1846 (te leen van het Philadelphia Museum of Art), dat Delacroix voor zichzelf schilderde toen hij het originele, grote schilderij eindelijk wist te verkopen. Duidelijk is hoe Delacroix op zeer effectieve wijze gruwelijke fantasie, sensuele schoonheid, exotische kleuren en een innovatieve compositie gebruikte om het schilderij niet alleen aantrekkelijk, maar ook schokkend te maken.

In 1832 reisde Delacroix naar Marokko en dat bezoek leverde de onderwerpen voor veel van zijn daaropvolgende schilderijen, die een grote invloed zouden hebben op het werk van Renoir, Gauguin en Matisse. Vanaf 1833 ontving Delacroix diverse opdrachten voor publieke gebouwen in Parijs, zoals de Galerie d'Apollon van het Louvre en de Chapelle des Saints-Anges van St. Sulpice. Dit laatste schilderij is zijn spirituele testament en werd door zijn tijdgenoten gezien als een indrukwekkende heropleving van de creativiteit van Delacroix gedurende de laatste jaren van zijn leven.

Christopher Riopelle, Curator van schilderijen van na 1800 van de National Gallery, zegt: *"Deze fantastische tentoonstelling biedt ons de kans om na een veel te lange tijd een zuiver originele en moedige kunstenaar opnieuw"*

aan het Britse publiek te introduceren. Ook wordt Delacroix gepresenteerd als een leider van zijn tijdgenoten die gedurende 50 jaar na zijn dood, tot aan de tijd van Matisse en Kandinsky, schilders heeft aangespoord hun creativiteit de losse teugel te geven. De tentoonstelling benadrukt de belangrijke rol die Delacroix heeft gespeeld in de ontwikkeling van de moderne kunst."

Gabriele Finaldi, Directeur van de National Gallery zegt: " *Delacroix is een van de belangrijkste schilders uit de 19e eeuw; een pionier, vol passie, die zich helemaal voor zijn kunst inzet en daar een enorme invloed op heeft uitgeoefend. De tentoonstelling bestudeert deze prestaties en zijn invloed op schilders van Van Gogh tot Kandinsky.*"

INFORMATIE VOOR REDACTEUREN

Organisatie

Deze tentoonstelling wordt georganiseerd door het Minneapolis Institute of Art en de National Gallery, Londen.

Curatoren van de tentoonstelling: Christopher Riopelle, Curator van schilderijen van na 1800 van de National Gallery, Londen; Patrick Noon, Patrick en Aimee Butler Hoofd van Schilderijen van het Minneapolis Institute of Art.

Deze tentoonstelling wordt mede mogelijk gemaakt door

ART MENTOR FOUNDATION LUCERNE

Publicatie

Delacroix and the Rise of Modern Art

Patrick Noon & Christopher Riopelle

272 pagina's, 160 kleurenillustraties, 280 x 230 mm

Hardback £35

Paperback £19,95

Gepubliceerd door National Gallery Company, in samenwerking met het Minneapolis Institute of Art. Gedistribueerd door Yale University Press.

Openingstijden

Bezichtiging door de pers: 16 februari 2016 (10.30 tot 13.30 uur)

Open voor het publiek: 17 februari 2016

Dagelijks van 10.00 tot 18.00 uur (laatste toegang 17.00 uur)

Vrijdag van 10.00 tot 21.00 uur (laatste toegang om 20.15 uur)

Entree

Gratis toegang voor leden

Volwassenen

£16

Senioren/concessie/mindervalide bezoekers (verzorgers GRATIS)

£14

Werklozen/studenten/Art Fund/12- tot 18-jarigen

£8

Jonger dan 12 jaar (toegangkaart verplicht)

Gratis

Bovenvermelde prijzen zijn inclusief een vrijwillige donatie aan de National Gallery. De prijzen zonder vrijwillige donatie zijn: Volwassenen £14, Senioren (60)/Concessie/Mindervalidebezoekers £12, Werklozen/Studenten/National Art pasje £7, Kinderen jonger dan 12 – Gratis met een betalende volwassene. Voorverkoop van kaarten: ga naar www.nationalgallery.org.uk of bel +44 (0) 20 7126 5573 (reserveringskosten).

Voor meer informatie neemt u contact op met Alexandra.moskalenko@ng-london.org.uk/ +44 20 7747 2596 of met het perskantoor van de National Gallery op + 44 20 7747 2865 of via e-mail op press@ng-london.org.uk

Persfoto's zijn verkrijgbaar bij <http://press.ng-london.org.uk>

Voor meer informatie neemt u contact op met +44 (0)20 7747 2885 of met information@ng-london.org.uk

Datum van uitgave: december 2015